

התוועדויות
כ"ק אדמו"ר שליט"א

מליובאוויטש

שנת תנש"א

חלק ב'

(י"ט כסלו — ש"ס צו, ח' ניסן)

ש"פ משפטים, פ' שקלים, מבה"ח אדר

ואכילה ושתי' גשמית, והן ברוחניות — ע"י עצה טובה, לימוד תורה עם הזולת, וכיו"ב.

ועוד וגם זה עיקר — בנוגע לצדקתו של הקב"ה, כולל בגילוי פנימיות התורה (האבן יקרה בכתר המלך, מלך מלכי המלכים הקב"ה) — ע"י הוספה בלימוד פנימיות התורה, נוסף על הוספה בלימוד התורה בכלל, וכפי שנתגלתה בתורת החסידות, ותורת חסידות חב"ד, באופן דהכנה והשגה, שזה נכנס בו בפנימיות, עד שזה מתאחד אצלו ביחד עם נגלה התורה.

ונוסף על הלימוד בעצמו — גם לעורר אחרים ללמוד (או ללמוד בעצמו אתם) פנימיות התורה, תורת החסידות. ויה"ר שע"י ההוספה בלימוד פנימיות התורה, נזכה תיכף ומיד לבוא עם "תלמודו" (דפנימיות התורה) בידו¹⁰⁰, ללמוד "תורה חדשה מאתי תצא", פנימיות התורה מפיו של דוד מלכא משיחא, שהוא ילמד את העם כולו¹⁰¹, כידוע¹⁰² שמישיח הוא מלך ורב, ומשפיע (צדקה) — כענינו של המלך — כל צרכי העם, ובאופן של כבוד, ולמעלה מכל מדידה והגבלה,

והרי המינוי דוד מלכא משיחא כבר הו', כמ"ש¹⁰³ "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", צריכה רק להיות קבלת מלכותו ע"י העם וההתקשרות בין המלך והעם בשלימות הגילוי — בגאולה האמיתית והשלימה,

וכל זה יהי' תיכף ומיד ממש.

התורה ונגלה התורה (כיון שפנימיות מורה שישנו חלק בתורה שהוא נגלה, לא כהפנימיות) — תורה אחת ממש, שהיא "חד" עם עצמות א"ס ב"ה.

ושלימות הגילוי בזה יהי' לע"ל, בגילוי "תורה חדשה מאתי תצא"⁹⁷, וי"ל שבלשון זה מרומזות דרגות הנ"ל: "תורה חדשה" מורה על דרגא בתורה שלמעלה וחדש לגבי תורה בזמן הזה⁹⁸, אבל זה גופא שנקראת בשם "חדשה" מורה על כך שהיא בערך למה שלפני; למעלה מזה — "מאתי", מעצמותו ית'. אבל על זה אומרים עדיין "מאתי תצא", שמורה על כך ש"אתי" ו"תורה חדשה" (שכא ממנו באופן של יציאה) הם עדיין שני דברים, ולמעלה מזה — הוא כפי שתורה היא "כולא חד" ממש עם קוב"ה, כך שכלל אי אפשר לומר "מאתי תצא", כיון שאין שום "חוק" שאליו ניתן "לצאת", כיון שהדבר היחידי שישנו הוא — "קוב"ה ישראל ואורייתא כולא חד", וזה גופא (בהיותו למעלה מכל הענינים, גם שלילת השלילה כו') נמשך ובכחו לחדור בדרגות שלמטה מזה שעליהם נאמר "תורה חדשה מאתי תצא".

י. ההוראה לפועל מכל האמור לעיל:

שבת פרשת שקלים ושבת מברכים אדר (שנקודתו היא פורים, קשור במיוחד עם צדקה, "משלות מנות איש לדעהו ומתנות לאביונים"⁹⁹) — צריכים לעורר אצל כאו"א להוסיף בנתינת הצדקה, הן בגשמיות — בממון גשמי,

100 פסחים נ. א. וש"נ. וראה לקרית ואתחנן ו. נ. שה"ש כב. ד. ובכ"מ. וראה לקו"ש חכ"ד ע' 570 הצרה 19.

101 לקרית צו יד. א. שער האמונה פנ"ו.

102 סה"מ"צ להצ"צ מצות מינוי מלך פ"ג.

103 תהלים פט, כא.

97 ישע"י נא. ד. וק"ר פ"ג, ג.

98 וכמאמרו"ל התורה שאדם לומד כוסה"ז הכל הוא לגבי תורתו של משיח (קה"ר ספ"א. וראה שם רפ"ב).

99 אסתר ט. כב.